Święto Maryi Matki Kościoła

Tekst Ewangelii (*J* 19,25-34): Obok krzyża Jezusa stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.

Potem Jezus, świadom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł: «Pragnę». Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąbkę nasączoną octem i do ust Mu podano. A gdy Jezus skosztował octu, rzekł: «Dokonało się!». I skłoniwszy głowę, oddał ducha. Ponieważ był to dzień Przygotowania, aby zatem ciała nie pozostawały na krzyżu w szabat – ów bowiem dzień szabatu był wielkim świętem – Żydzi prosili Piłata, żeby ukrzyżowanym połamano golenie i usunięto ich ciała.

Przyszli więc żołnierze i połamali golenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy z Jezusem byli ukrzyżowani. Lecz gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok, a natychmiast wypłynęła krew i woda.

«Oto Matka twoja»

Abbé Alexis MANIRAGABA
(Ruhengeri,)

Dzisiaj wspominamy Maryję Matkę Kościoła. W tym sensie rozważamy duchowe macierzyństwo Maryi w łączności z Kościołem, który ze swej natury jest Matką Ludu Bożego i dlatego «nie może mieć Boga za Ojca ten, kto nie ma Kościoła za matkę» (Święty Cyprian). Maryja jest Matką Syna Bożego i jednocześnie Matką tych, którzy kochają jej Syna, a także “ukochanych” przez jej Syna, jak ten o którym Jezus powiedział «Niewiasto, oto syn Twój. Następnie rzekł do ucznia: Oto Matka twoja» (J 19,26-27). Jezus Chrystus, oddając swoje ciało za ludzi i zwracając swojego ducha Bogu Ojcu, oddał swoich przyjaciół swej Matce.

Największą miłością Jezus umiłował Kościół (cf. Ef 5,25), do którego należą jego przyjaciele. Dlatego synowie adoptowani przez Boga nie mogą mieć Jezusa za brata, jeśli nie uważają Maryi za Matkę, gdyż dopóki Maryja kocha swojego Syna, kocha Kościół, którego jest najwspanialszym członkiem. To nie

oznacza, że Maryja jest kimś więcej niż Kościół, ale że Ona jest «matką członków Chrystusa» (Święty Augustyn).

Sobór Watykański II dodaje, że Maryja jest «prawdziwie Matką członków (Chrystusa)... ponieważ swoją miłością współdziałała w tym, by w Kościele rodzili się wierni, którzy są członkami owej Głowy». Ponadto, przebywając pośród Apostołów w Wieczerniku (cf. Dz 1,14), Maryja —Matka Kościoła— przypomina o darze i działaniu Ducha Świętego w Kościele misyjnym. Błagając Ducha Świętego w samym sercu Kościoła Maryja modli się wraz z Kościołem i za Kościół i «Wyniesiona do niebieskiej chwały otacza macierzyńską miłością Kościół pielgrzymujący» (Prefacja - “Maryja wzorem i Matką Kościoła”).

Maryja opiekuje się swoimi dziećmi. Możemy więc zawierzyć jej całe życie Kościoła, tak jak to uczynił papież Paweł VI: «O Maryjo Dziewico, wspaniała Matko Kościoła, oddajemy ci cały Kościół i sobór ekumeniczny!».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Jak pełną miłości mamy Matkę! Stańmy się podobni do Niej i naśladujmy ją w tej miłości! Ona miała dla nas tak wielkie współczucie, że za nic miała swoją materialną stratę i fizyczne cierpienie» (Święty Benawentura)

- «Matka Zbawiciela wyprzedza nas i stale utwierdza w wierze, powołaniu i w misji. Przykład jej pokory i otwartości na wolę Boga pomaga nam przełożyć naszą wiarę na głoszenie Ewangelii radości i bez granic» (Franciszek)

- «Na końcu tego posłania Ducha, Maryja staje się "Niewiastą", nową Ewą, "Matką żyjących", Matką "całego Chrystusa". Jako taka jest Ona obecna z Dwunastoma trwającymi "jednomyślnie na modlitwie" (Dz 1,14) na początku" czasów ostatecznych", które zapoczątkowuje Duch Święty w poranek Pięćdziesiątnicy wraz z ukazaniem się Kościoła.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 726)